DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV. ZATURDAG den 18den FEBRUARY 1837. N. 7.

BEKENDMAKING.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van alle Reders en Schippers van vaartuigen gebragt, ten einde zich voor schaden te kunnen hoeden, dat, volgens het deswege door den Heer Consul van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden te La Guaira, aan Zyn Hoog Ed. Gestr. gegevene berigt, de Heer Vice Consul van Zyne Majesteit den Koning van Groot Brittanje ter opgemelde plaatse, in overeenkomst met de daartoe van Zyne Excellentie den Chargé d'affaire van genoemd Ryk ontvangene instructien heeft bekend gemaakt: "dat uithoofde van de heerschende omstandigheden tusschen de Republiek van Nieuw Grenada en Groot Brittanje, door dit laatste is goedgevonden, om de kust van Nieuw Grenada in staat van blokkade te verklaren en dienvolgens een gedeelte van het Engelsche Eskader reeds naar Carthagena is gezeild om de blokkade te beginnen, hetwelk achtervolgd zal worden door andere oorlogschepen onder den Vice Admiraal Sir Peter Halketh."

Curaçao den 15 February 1837.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 February 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int., wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan de natenoemene Slaven, toebehoord hebbende aan ABRAHAM DE MEZA & ZOONEN, te weten:

Minguel Navaro.
Thomas Joachin door de wandeling Thomas.
Juan Francisco door de wandeling Chiko.
Felix Martis door de wandeling Martis.
Constantien Roble.
William Martis door de wandeling Wilhame.
Jose Angel Salsedo door de wandeling Anjel.
Ned.
Juan Leonard door de wandeling genaam Leonard.
Martes Hilario.
Carel Mathias door de wandeling Karel.
Thomas Martis.
Manuel Clement door de wandeling Manuel.
Elias Bernard door de wandeling Elias.
Jose Vicento Sosaria door de wandeling Jose Vicente.
Carolina Angelista door de wandeling Carolina.
Maria Simon door de wandeling Maria.
Juana Dorothea door de wandeling Dorothea.
Maria Delai door de wandeling Delai.
Maria Gracia door de wandeling Gracia.
Maria Eliza door de wandeling Exsin.
Amelia door de wandeling Emelia.
Maria Bonavista door de wandeling Merce.
Beteriaan Martes Edmond door de wandeling Hetman.
Maria Geertruida door do wandeling Geertruida.
Hendrik Jose Beneviesta door de wandeling Hendrik.
Bastiaan.
Francisco.
Jacobus.
Benito.
Christoffel.
Juan Ladjo.
Lodewyk.
Clara met hare dochter Barberina.
Nita.
Adriana met hare kinderen Hosé, Eliza en Francisca.
Ignees met hare twee kinderen Bisento en Martyn.
Benieta met hare twee kinderen Josephine en Johannes.
Carolina.
Josepa met zes kinderen Heina, Roset, Isenia, Martina, Cadet en Pier.
Kalister.
Anthony.

en

Aan Maria Petronella, anders ook Maria en wel soms Maria Tomasa genaamd en Pedro Paula, door de wandeling Pieter, in eigendom aankomende De weduwe HENRY BASDEN.

En dat de genoemde Slaven voortaan zullen heeten:

Michiel Navaro.
Thomas Jochems.
Jan Chiko.
Martes Feliks.
Constantyn Roebel.
Willem Mars.
Joseph Anjel.
Pieter Ned.
Jan Leönard.
Martes Hilariö.
Karel Maïs.
Thomas Piek.
Manuel Clement.
Elias Ploeg.
Joseph Bisente.
Carolina Tak.
Maria Stam.
Dorothea Pijl.
Maria Delai.
Maria Gracia.
Maria Exsin.
Emilia Kars.
Maria Merse.
Martis Hetman.
Geertruida Vonk.
Hendrik Koevoet.
Bastiaan Savonet.
Frans Savonet.
Jacobus Savonet.
Benito Knip.
Christoffel St. Barbera.
Jan Zorgvliet.
Lodewyk Brakkeput.
Clara Savonet.
Barberina Savonet.
Annetta Savonet.
Adriana Savonet.
Joseph Savonet.
Eliza Savonet.
Fransina Savonet.
Inees Brakkeput.
Vincent Brakkeput.
Martijn Brakkeput.
Benieta Brakkeput.
Josephine Brakkeput.
Johannes Brakkeput.
Carolina Brakkeput.
Josepha Brakkeput.
Heina Brakkeput.
Roset Brakkeput.
Isenia Brakkeput.
Martina Brakkeput.
Kadet Brakkeput.
Pier Brakkeput.
Kalister Brakkeput.
Anthony Klaver.
Maria Tomasa.
Pedro Paula Landbouwer.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 February 1837.

ALZOO HERMAN VAN DER MEULEN, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie*, voor de na te noemene, hem in eigendom aankomende slaven, als:

Maria Olaria met haar kind Maria Beatris.
Cathalina.
Valentyn.
Johannis Martis.
Martien.
Tony Damasje.
Juan Bastiaan, door de wandeling Pierre.
Françina.
Manuel.
Carolus.
Johannes van Francisca.
Gracia en hare dochter Cicilia.
Pedro Paula.
Frederik.
Christopher &
Thomas.

zoo is het dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 February 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald : het brood van vyftien Cents moet 10 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid ; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen ; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE eigenaars van alhier te huis behoorende vaartuigen, welke genegen mogten zyn een vaartuig vast in de vaart te brengen tusschen Bonaire en Curaçao, kunnen zich by den ondergeteekende Administrateur der Financien vervoegen uiterlyk tot aanstaanden Maandag den 20 dezer.

Curaçao den 11 February 1837.
J. PH. BOSCH.

HET Fonds opgerigt ter bestryding der kosten tot het daarstellen van eenen vuurtoren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curacao op den 13 January d. j. bedragen hebbende . . . . ƒ 1844 98.
is door eene bydrage van de Heeren Powles, Ward, Lord & Co. te Laguayra groot . . . . . . „ 43 00.

toegenomen tot . . . . ƒ 1887 98.

Curaçao den 17 February 1837.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

GARNIZOEN TE CURAÇAO.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao voornoemd zullen aan den minst inschryvende aanbesteden de leverantie als volgt :

100 Ned. Ellen Wit Vlaamsch Linnen op 1,020 breedte, voor broeken &c. ten dienste van het Garnizoen dezes Eilands.

De gegadigden adresseren zich by besloten biljetten op Maandag den 20 February ten kantore van den Kapitein fungerende Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam, met overlegging van de monsters en vermelding der pryzen, onder korting nogtans van 2 percent voor het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; zullende het antwoord daarop tenzelfden dag te bekomen zyn.

Curaçao den 17 February 1837.
Namens de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Den 17den dezer verloste van eene Dochter Vrouwe ELIZABETH VAN DER MEULEN, Echtgenoot van den Hoog Ed. Gestr. Heer Majoor R. F. BARON VAN RADERS, Gezaghebber a. i. dezer kolonie.

BEVALLEN op verleden Maandag den 13 dezer, van een Dochtertje, de Echtgenoot van den WelEd. Gestr Heer Mr. H. W. DE QUARTEL.

⁂ ONDERTROUWD.
J. F. TEN CATE,
Sergeant by het Bataillon Jagers No. 27 alhier in Garnizoen.
MET
ANNA CHRISTINA HOPPE.
Curaçao den 17 February 1837.

Strekkende deze tot kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

W. Prins.	Maria Nicaela Laguna.
A. Bearion.	Sarah Cohen Henriquez.
H. A. Cohen.	Abraham Henriquez.
D. J. van Romondt.	Jos. Dovale Jr.
Florina Debat.	Jeudit R. Mendes.
Jose Maria Yrausquin.	

Curaçao den 17 February 1837.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA

Het volgende is getrokken uit het Jaarboek voor de Israëliten in Nederland door
Mos. C. HENRIQUEZ,
Correspondeerend Lid der Hoofd Commissie tot de zaken der Israëliten te Curaçao.

NEDERLAND. Wy zyn genoodzaakt een' treurigen pligt te vervullen, den dood te moeten vermelden van den man, die sedert eene reeks van jaren aan het hoofd van de zaken der Israëliten in Nederland heeft gestaan. De weled.gestr. heer mr. C. ASSER is den 3 Augustus jl. te 's Gravenhage overleden. Hy was ridder der orde van den nederlandschen leeuw, referendaris der eerste klasse by den raad van state, nam het secretariaat by het departement van justitie waar, was lid en secretaris der commissie tot redactie van de nationale wetgeving, president van de hoofdcommissie tot de zaken der Israëliten, lid van onderscheidene geleerde genootschappen, enz. Over zyne goede hoedanigheden willen wy thans niet uitweiden, maar slechts verwyzen op de smart, welke 's mans dood in vele opzigten verwekt heeft en op den lof dien de nederlandsche dagbladen aan den overledene hebben toegezwaaid. De smart, door dit overlyden te weeg gebragt, is toch de beste lof van den afgestorvene, even als de zielekalmte, waarmede hy ontsliep, de beste bezegeling zyns verdienstelyken levens was. Wy hopen later in staat te wezen een geregeld berigt nopens zyne handelingen te kunnen geven.

Mr. CAREL ASSER was in den jare 1780 te Amsterdam geboren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
FEBRUARY 1837.

N. M. Zondag den 5 te 5 u. 32 m. 's morgens.
E. K. Zondag den 12 te 5 u. 2 m. 's morgens.
V. M. Maandag den 20 te 9 u. 47 m. 's morgens.
L. K. Dingsdag den 28 te 0 u. 56 m. 's nachts.

Wy hebben Londensche Couranten tot de dagteekening van den 15 December ontvangen. Dezelven behelzen eenige belangryke berigten uit Spanje en Portugal, welke wy in dit nommer hebben overgenomen.

FRANKRYK.

Het huwelyk van de Aartshertogin Theresa met den Koning van Napels blyft by voortduring veel opziens te Parys verwekken. Men meent, dat de fransche koninklyke familie in deze zaak zeer bedrogen is geworden. De hovelingen kunnen niet vergeten de kostbare geschenken, welken aan den Koning van Napels, toen deze zich te Parys bevond, en aan de diplomatisten te Berlyn en Weenen zyn gegeven geworden ; zy herinneren zich, hoe veel hoop zy koesterden, toen de prinsen op reis gegaan waren ; en nu moeten zy het leedwezen ondervinden wegens de weigering van de Aartshertogin Theresa, van de Prinses Maria van Wurtemburg en van de prinses van Mecklenburg. Het is bekend, dat de Aartshertog Karel zeer genegen was om zyne dochter aan den Hertog van Orleans uitte huwelyken ; doch Metternich en Rusland wilden het niet.

Dit was iets nieuws dat de Paryzenaars bezig hield ; een ander voorwerp hunner aandacht was het huwelyk tusschen Don Carlos en eene dochter van Lodewyk Philip.

Algiers was mede aan de order van den dag. Ofschoon er gunstige berigten wegens de veiligheid van Algiers ontvangen waren, werden er niettemin troepen gezonden. Men zegt, dat het fransche gouvernement het voornemen had om Algiers tot een onder koningryk te maken en er een Prins van den bloede tot onder-koning aan te stellen.

De teregtzittingen in de zaak der opstandelingen te Straasburg zouden den 27 December een aanvang nemen ; en die in de zaak van de soldaten, medepligtigen in den militairen opstand te Vendome, welke gelyktydig met dien van Straasburg plaats greep, zouden op den 26 dierzelfde maand beginnen. Lodewyk Buonaparte heeft per brief de goedertierenheid van Koning Lodewyk Philip jegens zyne lotgenoten ingeroepen. Hy was reeds naar Amerika vertrokken en had aan zyne moeder geschreven en verzocht om hem in zyne ballingschap niet te volgen. Hy is voornemens aldaar landbouwer te worden, waarom hy aan zynen oom Joseph Buonaparte geschreven heeft om hem aanwyzing te doen der gronden, welke hy hem wil verkoopen.— Hy stond té trouwen met zyne Nicht Mathilda de Montfort dochter van Jerome.

Men meent onderrigt te zyn, dat meest al de familie van Napoleon naar de Vereenigde Staten van Amerika zal vertrekken ten gevolge van aanradingen van zekere souvereinen, die hen niet ongenegen zyn, en van hunne vrienden in Frankryk. Zy gevoelen ook, dat hun verblyf in landen waar gedurige onlusten uitbreken, hen in ongelegenheden kan brengen ; dientengevolge hebben zy orders gegeven om al hunne goederen te verkoopen.

KAREL X.—De *Courrier Français* zegt, dat het Hof, voor den tyd van 6 maanden den rouw voor den ex-koning zal aannemen. De ex-koning heeft een gezegelde testament nagelaten, hetwelk alleen in de tegenwoordigheid van een gedelegeerde van het kabinet van Weenen vermag geopend te worden. De familie heeft aan Prins Metternich geschreven en verwacht zyn antwoord.

De Courant van Milaan van den 9 November het overlyden van Karel X. vermeldende, zegt, dat hy aan eenen hevigen aanval van de jicht is overleden. Andere berigten schryven de oorzaak van zyn overlyden aan eene gevatte koude toe. Zyne ziekte heeft maar twee dagen geduurd.— Op den 9 October was hy 79 jaren oud.— Zyne laatste woorden waren het smeken van vergiffenis voor zyne vyanden.

Den 11 November had zyne plegtige begravenis plaats. Hy werd betreurd door al de inwoners van Goritz. De fransche Ambassadeur aan het hof van Weenen was aldaar de eerste, die den rouw aangenomen heeft. Al de hoven van Europa hebben den rouw voor Karel X aangenomen.

De Hertog van Angouleme heeft als Graaf van Marne aan Koning Lodewyk Philip het overlyden van Karel X bekend gemaakt, en heeft gepersisteerd in zyne abdicatie van den troon van Frankryk ten gunste van zynen neef Hertog van Bordeaux.

De Hertogin van Berry heeft toegestemd in de beschikkingen by het testament van Karel X betreffende hare kinderen en laat toe, dat de Hertog van Bourdeaux onder het voogdyschap van den Hertog van Angoulême geplaatst worde.

De Ambassadeur van Oostenryk aan het hof van Frankryk was by de ministers, als mede aan het hof in rouw costume verschenen. Deze houding van de diplomatie voor het koningschap van July heeft de vrienden van de Tuileriën zeer bedroefd. De Heer Thiers en Maarschalk Gerard waren over het gedrag van den Ambassadeur zeer verontwaardigd. De Koning deinsde tien schreden achteruit, toen de ex-president van den raad met een patriotiek accent van de July dagen hem zeide : " Sire ! Indien ik de eer had uwer Majesteits minister te zyn, en de Ambassadeur van eene vreemde mogendheid in rouw voor Karel X aan myn huis verscheen, dan zoude ik in het bereik van zyn gehoor aan myn knecht den last geven om te zeggen, dat ik niet te huis was."

De Hertogin van Valençay, Mademoiselle de Montmorency verscheen aan het hof in diepen rouw. De verwondering was algemeen, en men beschouwde het als eene snedige trek van Prins Talleyrand, wiens nicht niet zoude gelaten hebben hem te raadplegen over het rouw dragen voor Karel X.

Het is niet zeker, dat het hof van Frankryk den rouw voor Koning Karel X zal aannemen. De Couranten zyn hierover in gevoelen verdeeld.

PRINS DE POLIGNAC, de getrouwe vriend van zynen meester Karel X is ook uit zyn verdriet ontslagen. Op den 21 November was de order geteekend om den Prins en den Heer Guernon de Ranville in vryheid te stellen. De bepalingen, waarin de akte van genade vervat is, zyn de volgende :— " De Heeren de Polignac en Guernon de Ranville wier gezondheid zeer in verval is, den Koning verzocht hebbende om naar een gezonder verblyf te worden verplaatst, zoo heeft de Koning besloten, dat het vonnis, uitgesproken door de kamer der pairs op den 20 December 1830 tegen den Heer de Polignac in de straf van bannissement

voor den tyd van 20 jaren zal veranderd worden; en dat de Heer Guernon de Ranville op zyn woord van eer tot residentie zal gegeven worden deszelfs buitenplaats in het departement van Calvados."

Prins de Polignac is 56 jaren oud en heeft gedurende zyn levenstyd 15 jaren in de gevangenis doorgebragt. Hy was op den 3 December, vergezeld van zynen oudsten zoon te Clarendon Hotel, Oldbondstreet (Londen) aangekomen. Zyne familie stond hem te volgen. Hy werd door een kapitein van de gendarmerie begeleid van het kasteel Ham tot aan de plaats der inscheping.

ITALIEN.

Uit de [illegible] Courant werd het volgende getrokken van de grenzen van Italien:

"Verscheidene arresten hebben onlangs op order van het fransche gouvernement plaats gehad; hetgeen ten bewyze strekt, dat er eene uitgestrekte zamenzwering bestaat om zoo wel in Frankryk als in Italien eene ommekeer van zaken te bewerkstelligen. Een geestelyke, die schoon zelve diep in de zaak is gewikkeld, heeft aan de authoriteiten de zamenzwering ontdekt. Er bestaat werkelyk een besturend Committee, hetwelk voorheen beschouwd is geworden niet te bestaan; deszelfs voornaamste leden zyn bekend; bygevolg kan het onderzoek, hetwelk begonnen is tegen de gearresteerde personen van belang zyn voor verscheidene gouvernementen in Europa en tot de ontdekking van vele zaken leiden.

SPANJE.

De aangelegenheden van Spanje zyn naar luid der jongste berigten niet verergerd; behalve de muitery van het 4de regement der garde, dat is te zeggen: twee kompagnien der helden van La Granje, welke gedurende de drie laatste dagen van November de hoofdstad in eenige ongerustheid gehouden heeft, en welke geheel en al is gedempt geworden, is niets ongunstig voorgevallen. Integendeel de Cristinos Generaal Narvaez heeft op den 25 November te Majaceite aan gene zyde van Guadalete eene overwinning op Gomez behaald en hem met verlies van een aantal dooden en 150 man krygsgevangenen geheel verslagen.

Narvaez vermeld in zyn rapport, dat hy een grooter getal krygsgevangenen zoude gemaakt hebben, ware het niet, dat zyn volk geen kwartier wilde verleenen.

Narvaez is de gene, die het bevel uit handen van Alaix heeft overgenomen.

Het kan niet zyn ten gevolge van onze waarschuwing in de Courant van den 28 January jongstleden, dat de Koningin regentesse van Spanje oplettend is gemaakt geworden ten opzigte der keuze van de bevelhebbers harer troepen. Neen, reeds op den 21 November verleden jaar had de Generaal Rodil het bevelhebberschap over de troepen van de Koningin aan den Veldmaarschalk Ribero overgegeven; hy heeft ook zyne plaats in het kabinet verloren.

Gelyk wy in een vorig nommer hebben gemeld, heeft Don Carlos het gebergte van Navarra tot een citadel gemaakt, waar hy zoo vast zit gesteld, dat hy niet van daar te dryven is. Van daar zendt hy zyne benden uit, die het land afloopen, vernielen en verbranden. Hy denkt, kan ik het land niet voor myn eigendom krygen, dan zal een ander er ook geen nut van hebben; liever zie ik een verwoest land, dan hetzelve in de handen des vyands.

Wy zouden schriften van vroegere godgeleerden kunnen aanhalen, welke betogen, dat de reden, waarom de duivel zich zoo bevlytigt om menschelyke zielen in het verderf te storten, hierin bestaat: dat hy eeuwiglyk tot de helsche pynen veroordeeld zynde, niet kan lyden dat de menschen de hemelsche gelukzaligheid smaken, die hy moet missen. In dezen spaanschen oorlog zien wy dus, dat er menschen op aarde bestaan, die gelykvormig aan den duivel zyn. Zulke gruwel middelen zou geen redelyk vorst gebruiken tegen zyne eigene landgenooten. Zy zyn zelfs verfoeijelyk, indien zy tegen vreemde landen gebezigd worden. Men vergelyke Don Carlos eens by Hendrik de IV. die levensmiddelen zond in het door hem belegerde Parys.

De eerste der benden, die Don Carlos in den loop van het vorige jaar afzond, was rampspoedig. Zy werd in Arragon ingesloten en gevangen genomen. De tweede onder Sans, drong door in Asturien en Galicien. In het vorige jaar was deze bende met eene ryke buit terug gekomen; maar thans ontmoette zy niets dan verwoeste streken, uitgeplunderde en tot wanhoop gebragte menschen; zy is na veel vechtens en verliezen te hebben ondergaan, met geringen buit in het gebergteland by Don Carlos terug gekomen.

De derde bende onder Gomez is gelukkiger geweest. Hy stond naby Madrid toen aldaar de opstand tegen de Koningin losbarste. Hy had dus de handen ruim, plunderde het land uit ten oosten Madrid, zakte af in Andalusien en wilde door Estramaduro weer terug keeren. Aan de Taag gekomen zynde, werd hy gestuit, wyl een leger korps aan de andere zyde der rivier hem den overtogt betwistte. Hy zakte dan weer af naar het zuiden, ging voorby Seville en wierp zich in het gebergte naby Gibraltar. Wy weten niet of zulks een beraamd plan is, of dat hy hiertoe is gedwongen. Het was in dit gebergte waar Narvaez hem op den 25 November ll. achterhaalde en hem slag leverde. Of het verlies hem toegebragt beslissend is, dan of het grootste gedeelte der benden het in het sneeuw gebergte ontkomen is, zulks zal uit latere berigten moeten blyken; doch het is wel te denken, dat een gedeelte der plundering hier zal verloren zyn gegaan.

Ten tyde dat Gomez Madrid bedreigde, werd een groot gedeelte der troepen van het noordelyke leger opgeroepen om de hoofdstad te dekken. Hierna sloeg het leger der Carlisten het beleg vóór Bilboa. Deze stad heeft slechts in der haast opgeworpene verdedigings werken en kan niet lang een beleg uithouden; doch gelukkiglyk voor het garnizoen, werd het beleg te laat in het jaar begonnen. De zware regens zetteden de loopgraven onder water en het zwaar geschut zonk in den modder.

De laatste berigten van daar zyn uit St. Sebastiaan den 30 November, vermeldende: dat Espartero, die tot ontzet van die stad was aangerukt, dezelve op drie kwart myl afstands genaderd was; en men dacht, dat hy reeds binnen de stad zou wezen. Hy zou om hulp by Generaal Evans hebben gezocht; doch dezelve was hem geweigerd geworden.

De Engelsche hulptroepen hadden wederom in langen tyd geene betaling erlangd en konden daarom niet uittrekken. Volgens de jongste Engelsche Courant waren er door het engelsche gouvernement levensmiddelen en krygsbehoeften, als mede geld voor de soldyen der troepen naar St. Sebastiaan gezonden.

Lord John Hay was bezig een eilandje in front van Portugalette te versterken.—Indien Bilboa mogt vallen, dan hebben de pogingen van de engelsche krygsmagt tot niets anders gestrekt dan om aan de Engelschen eene versterkte plaats aan de kust van Cantabrien te verzekeren.

Het ministerie van de Koningin regentesse was nog niet volledig. Calatrava en Mendizabal waren de eenige in posten.

De Cortes hadden de Koningin Maria Christina van Bourbon in de uitoefening van het regentschap bevestigd.

PORTUGAL.

Aanslag van eene tegen omwenteling in Lissabon.

Op den 2 November jongstleden heeft de Koningin van Portugal eene poging gedaan om de Constitutie van 1820 te vernietigen en die van 1826, door don Pedro aan de portugesche natie gegeven, te herstellen. Deze poging is echter mislukt en de Koningin heeft zich aan den wil van het volk moeten onderwerpen, gelyk uit het volgende verhaal blykt:

Op den 2 des avonds werden de nationale gardes in stilte, zonder alarm te slaan, onder wapens in hare respective kwartieren geroepen, onder voorgeven, dat het gouvernement eene zamenzwering had ontdekt, welke te middernacht ten uitvoer stond gebragt te worden. Te elf ure 's nachts ging de wacht op het paleis het plan ten uitvoer brengen door openlyk het charter van 1826 aftekondigen, hetgeen echter door prompte en krachtdadige maatregelen verhinderd werd, by welke gelegenheid een kapitein van het 1ste regement als voornaame aanvoerder opgevat en in de gevangenis geworpen werd.

Gedurende dezen oploop, werden er seinen met lichten gedaan tusschen de residentie van Lord Howard de Walden en den Schoutbynacht Sir William Gage, waarop sein schoten van het vlag schip volgden; en de mariniers en de matroozen werden in gereedheid gebragt om des vereisschende ter hulpe van de Koningin te worden ontscheept; doch by tyds werd er kennis gegeven, dat hunne ontscheping niet noodig was: omdat het plan mislukt was. De nationale gardes echter vermoedende, dat de zaak hiermede niet afgeloopen was, oordeelden het raadzaam onder wapens te blyven. En hun vermoeden was niet ongegrond.

De Ministers hun leedwezen niet kunnende verbergen wegens de herhaalde aanslagen om de Constitutie van 1820 te vernietigen, vervoegden zich des anderen daags te 2 ure by hare Majesteit ten einde hun ontslag te verzoeken en bragten hare Majesteit onder het oog het gevaar, waarin zy verkeerde door het oor te verleenen aan raadgevingen van personen, die haar in ongeluk willen storten. Zy vermaanden haar om de byeenkomst van de Cortes aftewachten en te zien, welke wyzigingen dezelven in die Constitutie zouden maken. Hare Majesteit scheen aan hunne vermaningen gehoor te leenen en verzocht hen in hunne posten te blyven, welk verzoek zy inwilligden.

Te 9 ure op dien avond werd er een boodschapper gezonden naar den markgraaf van Sa da Bandeira van wege den graaf de Mafra, te kennen gevende: dat de Koningin van voornemen was naar het paleis van Belem te gaan en verzoekende, dat eene wacht van al de linie troepen in Lissabon, waarvan er echter weinig aanwezig waren, mogt gezonden worden om haar aldaar te beschermen; en dat de ministers, de generaal van de provintie en de civile gouverneur op haar zouden wachten.

Ten gevolge hiervan werd er door deze personen eene byeenkomst gehouden, om dat zy door deze ontydige kennisgeving en het gebeurde van den voorgaanden dag vermoedens hadden opgevat, dat er wederom eene kuipery gaande was.

Hare Majesteits verzoek werd, voor zoo verre het de troepen betrof, ingewilligd; doch niet meer dan een der Ministers, de Heer Vieyra da Castro verscheen op de aanzegging; waarom hare majesteit hem hare verwondering te kennen gaf en hem na een kort oponthoud liet heengaan.

Te 1 ure verscheen er een ander boodschapper met aanzegging, dat zy onverwyld op het paleis moesten verschynen. Dit vermeerderde hun vermoeden, en zy kwamen met elkander overeen, dat allen behalve de Markgraaf Sa da Bandeira naar de Koningin zoude gaan. Zy gingen er naar toe en, tot hunne groote verwondering, werden zy in een afzonderlyk vertrek gebragt en aldaar gehouden tot den morgen, toen de Markies de Saldanha hun kwam bekend maken, dat er eene nieuwe administratie gevormd en een besluit opgemaakt en door de Koningin onderteekend was, waarby al de door haar geteekende en door haar bekrachtigde akten, sedert de vernietiging van het Charter van 1826, hetwelk door haar thans hersteld was, van nul en geener waarde verklaard werden.

De Ministers betuigden aan Hare Majesteit hunne verwondering en verontwaardiging en merktten aan: dat daar H.M. alleen het regt had om van ministers te veranderen, dat het iets wonderbaars was, waarom zy gedurende die verandering zonder noodzakelykheid opgesloten moesten gehouden worden. Hierop gingen zy heen en vervoegden zich by hunnen ambtgenoot.

Onverwyld werd door hen het besluit genomen om de Constitutie van 1820 te beschermen tegen de maatregelen van de Koningin, en de nationale gardes ten getalle van 8000 man (uit het getal van 17,000 waaruit dit korps moet bestaan) vergaderden in het kamp d'Ourique om te beraadslagen. Aldaar verkozen zy den markgraaf Sa da Bandeira tot opperhoofd, die onverwyld ter zyde van de brug d'Alcantara en op de omliggende hoogten sterke posten liet uitzetten, ten einde alle gemeenschap tusschen de stad en Belem aftesnyden, terwyl eenigen der krygsmagt ten gunste van de Koningin zich aan gene zyde van de brug geschaard hadden.

Hare Majesteit verbeidde intusschen in volle hoop, dat hare krygsmagt in weinige uren door duizenden zoude vermeerderd worden, door de genen, die sedert de omwenteling van September jl. zich voorge-

geven hebben aanhangelingen van het Charter van 1826 te zyn: zy ondervond echter met bedwezen, dat niet meer dan 600 man onder het bevel van den markies de Saldanha hare zaak waren toegedaan; en waaronder nog 120 man van het 2de regement infanterie, welke een gedeelte van de aan haar gezondene eerewacht uitmaaktteden, begrepen waren.

De kolonel Luna, een warm voorvechter der Constitutie van 1820, een ex-gedeputeerde, was te Belem aan het hoofd van eene brigade artillerie; op het hooren van de opschudding beval hy zyne brigade om op te breken en naar Lissabon te vertrekken; toen hy het paleis voorby trok, werd hy door de Koningin verzocht om aldaar te verblyven en hare persoon te beschermen, dit verzoek werd geredelyk ingewilligd, by welke gelegenheid hy opregtelyk eene belydenis deed van zyne staatkundige gevoelens, daarby verklarende, dat ingeval er eene landing van vreemde troepen mogt plaats vinden, hy zich onverwyld by de nationale gardes zoude vervoegen. Men geloofde hem niet, en men was bevreesd, dat hy zonder iets aftewachten naar Lissabon zoude optrekken; om die reden werden de harnassen en al het tuig van zyne paarden in stukken gesneden en vernield.

De algemeene verbittering der aanhangelingen van de Constitutie tegen de vrienden van de Koningin en die van het Charter was toen op eene schrikbare hoogte geklommen; en de algemeene overtuiging, dat zy door de britsche gezagvoerders daarin ondersteund en daartoe aangezet werd, welke overtuiging nog versterkt was door de in de rivier in slag orde liggende linie schepen, wekte die verbittering tot zoodanig eenen staat van woede op, dat dezelve in hevige vervloekingen tegen de Engelschen uitbrak. Zoodanig was het gevoel van wraak opgewekt, dat het gevaarlyk was voor een Engelsch onderdaan zich in de nabyheid der troepen te vertoonen.

Gedurende dezen staat van toomelooze verbittering kwam de Heer Agostinho Hoze Freire Minister van de binnenlandsche zaken tydens het ministerie van Carvalho, in zyn rytuig voorby met voornemen zich naar Belem te begeven. Zyne onvoorzigtigheid om zich in hof costuum te kleeden en zyne verscheidene ridder ordes kostteden hem het leven. Hy werd hierdoor door het gemeen, by wien hy zeer slecht gezien was, omtrent de brug van Alcantara herkend en door de kogels van eenige nationale gardes haastiglyk naar de eeuwigheid gezonden.

Dit geval wektte de woede van het gemeen tot razerny op, en de toenmalige minister van binnenlandsche zaken de Heer Manoel da Silva Passos zoude ook een slagtoffer geworden zyn, wierd hy niet gered door de tydelyke tusschenkomst van den markies de Saldanha.

De Koningin nu inziende, dat haar plan slecht beraamd was, vond zich in de noodzakelykheid om de hulp van Lord Howard de Walden in te roepen ter bescherming van hare personele veiligheid. Zyne Lordschap bewilligde geredelyk aan haar verzoek en gaf orders aan het britsche eskader om de mariniers in gereedheid te houden ten einde te worden ontscheept; hetgeen echter geene plaats vond, dan tot laat in den avond, toen er te Junqueira, eene positie tusschen de belegerende partyen, 300 man geland werden. Toen zy de hoop opgegeven had om eenige van de nationale gardes tot hare zaak overtehalen en bespeurende, dat de gelederen van hare krygsmagt door desertie verzwakt waren, oordeelde zy het raadzaam in onderhandeling te treden.— Niet minder dan vier vredes vlaggen werden er naar het kamp te Ourique gezonden.

De 1ste was om de gardes voortestellen naar hunne kwartieren terug te trekken— de 2de, dat hare majesteit niets ter harte had dan het welzyn van de portugesche natie en het voornemen om eene kamer van pairs te vormen, als zynde daartoe zeer noodzakelyk; en dat de Markies de Saldanha gezonden zoude worden om hare majesteits gunstige inzigten te ontvouwen.

Beide voorstellen werden verworpen met de bedreiging, dat, zoo de Markies zich mogt vertoonen, hy hetzelfde lot zoude ondergaan als de Heer Freire.

Het derde voorstel was om toetelaten, dat de Pairs zitting in de Cortes namen, zonder even als de gedeputeerden te worden gekozen; en dat eene algemeene amnestie zoude verleend worden aan al de genen, die de zaak van hare majesteit by deze gelegenheid waren toegedaan.

Dit voorstel werd almede verworpen met uitzondering van het verleenen eener amnestie en met te kennen geving, dat zy niet verder wilden onderhandelen, wanneer de engelsche mariniers niet wederom wierden ingescheept.

Het laatste gebeurde, en de Koningin liet het vierde en laatste voorstel doen; namelyk: dat hare majesteit bereid was de Constitutie van 1820 te handhaven met de wyzigingen, welke de Cortes oorbaar mogten achten in dezelve te maken; dat de Cortes onverwyld byeen zullen geroepen; en dat de afgezette ministers in hunne respective posten hersteld zullen worden.

Deze voorwaarden werden aangenomen en aangekondigd door saluten van het kasteel van St. George en van eene portugesche oorlogs brik. Dit gebeurde te 1 ure des namiddags.

Te vyf ure verliet hare majesteit het paleis van Belem onder het gebulder van het geschut eener oorlogs korvet, welke vóór het paleis geankerd was om, als de nood het vereischtte, hare majesteit aan boord te nemen. Hare majesteit ging naar het paleis de Necessidades. De nationale gardes schaarden zich toen aan weerskanten van de straat en begroetteden H. M. met zeer veel geestdrift, waarop zy naar hunne kwartieren terug keerden.

Op deze wyze is de verkeerd beraamde en slecht aangeradene maatregel beeindigd met de blykbare verydeling van H. M.'s wenschen en met het verlies des levens van vyf of zes portugesche onderdanen.

Welke gevolgen deze verydelde maatregel ter omverwerping der Constitutie van 1820 ook mogt hebben, (goede zeker niet) zal het portugesche volk zulks aan de bemoeijenis van Frankryk en Engeland te danken hebben. Het zenden van de fransche en engelsche eskaders naar de Taag had ten doel om de pogingen van de Koningin te ondersteunen. Het landen van engelsche troepen en het antwoord van den franschen admiraal aan den engelschen admiraal bevestigen dit ten volle.

Algemeen was het bekend, dat toen de Engelsche admiraal Sir William Gage de medewerking van de fransche mariniers inriep, de Fransche admiraal Hugon ten antwoord gaf, dat zyne orders waren om de Koningin en de fransche onderdanen te beschermen en niet om troepen naar den wal te zenden.

De Koningin was echter de dupe van slecht gezinde raadgevers. Gedurende het voorval was zy in tranen en onderteekende met tegenzin de order tot het ontschepen van engelsche troepen.

De hoofdstad scheen echter nog niet geheel ter ruste te zyn gekomen: want in het vervolg der tydingen, wordt er door de fransche Couranten gemeld, dat de engelsche ambassadeur en eenige personen behoorende tot het diplomatische ligchaam genoodzaakt waren Lissabon te verlaten, ten einde de woede van het portugesche volk te ontkomen.

Na de inwendige onlusten had het portugesche gouvernement dadelyk deszelfs aandacht te vestigen op buitenlandsche aangelegenheden.

De eerste was de nabyheid aan de portugesche grenzen van den Carlistischen Generaal Gomez, die te Quitana digt by Merida was en Portugal met eenen inval bedreigde.

De andere was de verwachtte aanval van Don Miguel met eene krygsmagt van 1500 man wel gediciplineerde troepen, welke hy te Massa in het Groot Hertogdom Modena op de been gebragt had. Tegen dezen beduchten aanval werden er op den 12 November de weinige geregelde troepen op marsch naar Alentejo gezonden.

Alentejo is eene provintie van Portugal strekkende ten oosten tot aan de grensscheiding met Spanje en ten westen tot aan de atlantische Zee. Algarves is de zuidelykste provintie van Portugal, waar Don Miguel uit de Middellandsche Zee komende, dadelyk zyne troepen aan den wal kan zetten. De naar Alentejo gezondene troepen zullen waarschynelyk naar de Algarves oprukken.

Tot overmaat van ongeluk weigerden twee bataljons provinciale vrywilligers tegen den buitenlandschen vyand optetrekken, gevende voor reden, dat Don Pedro hun beloofd had hen onverwyld te ontbinden, zoodra de successie oorlog zoude ten einde geloopen zyn, en die belofte was nog nooit vervuld.

De toestand van de Koningin kan men ligt beseffen: omringd van slecht gezinde raadgevers, ontbloot van middelen om den buitenlandschen vyand te wederstaan en zonder geld om die middelen aanteschaffen. Deze zyn omstandigheden, waarin men niet gerust kan zyn. Niettegenstaande dit alles vertoonen de Koningin en haren gemaal zich dikwyls op straat in een open rytuig. *Il faut faire bonne mine au mauvais jeu* denken zy.

Tot de jongste dagteekening van de *Record* was de toestand van Portugal deerniswaardig. Het ministerie kon nog niet volledig gemaakt worden, en men vreesde algemeen voor eenen inval van Don Miguel, die uit Rome onder dagteekening van den 21 October eene proclamatie uitgevaardigd heeft aan de portugesche natie, beloovende hun den Hemel op aarde, wanneer hy mogt overwinnen. Deze proclamatie is in hevige uitdrukkingen vervat en onder andere beloften zegt hy: "Wy willen al de wetten van het land herstellen en ook de tienden, die by de goddelyke wetten ingesteld zyn om de geheiligde bedienaars van het altaar te ondersteunen; en wy zullen teruggeven aan de godsdienstige order en aan andere eigenaren, de eigendommen, welke hun zoo onregtvaardiglyk zyn ontvreemd geworden,"

Don Miguel even als Don Carlos maakt de godsdienst dienstbaar aan zyne wreede oogmerken. Hy weet hoe veel deze belofte op de bedienaars van het altaar vermag en hoe veel deze wederom op het gemeen vermogen.

Ingevolge de jongste berigten van de Sardinische grenzen zoude Don Miguel gevonden worden onder de personen, die onlangs door de policie in hechtenis genomen werden. De persoon, dien men vermeende Don Miguel te zyn, was naar Marseille opgezonden om herkend te worden door de echtgenoote van een hoofd officier, die vermeende Don Miguel in persoon zeer wel te kennen.

Later had men echter niets meer vernomen van de gevangenneming van Don Miguel, behalve dat de prefect van Var eene depeche van den franschen konsul te Nice had ontvangen, vermeldende, dat hy (Don Miguel) op den 11 November in die stad was aangekomen.

Op één na waren al de fransche schepen op de Taag naar Brest vertrokken. Zy zouden echter de station aan den mond van de rivier genomen hebben; doch dit werd zeer gevaarlyk voor de schepen geoordeeld.

Het portugesche gouvernement heeft aan het spaansche gouvernement een protest medegedeeld, hetwelk hetzelve tegen het gedrag van het britsche kabinet in de jongste gebeurtenis in Lissabon aangeteekend heeft. Uit dit document blykt, dat het kabinet van Donna Maria aan dat van Londen en Brussel geschreven heeft en geëischt, dat Lord Howard de Walden en de Heer Van der Weyer zouden terug geroepen worden, als mede dat de Heer de Moucorvu portugeesch afgezant te Londen terug moest keeren.

Belgie laat zich ook in kuipery gelden. Als deze vereeniging van Belgie en Engeland maar niet ten einde loopt even als die van den Reus en den dwerg.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.